

A photograph of a field of purple flowers, possibly heather, in a misty or foggy landscape. The flowers are in the foreground and middle ground, with a soft, hazy background. The text is overlaid on the left side of the image.

Dit is
mijn laatste
woord:
Ik heb u lief gehad

Ter dankbare herinnering aan

**GERHARDUS ISIDORUS
ENGELBERTINK.**

12 - 1 - 1923

3 - 4 - 1981

Het leven van een mens is niet met woorden weer te geven. Wat u hier leest is slechts een vage schaduw van wat deze goede man en vader geweest is voor zijn gezin en voor vele anderen.

Al zijn arbeidzaamheid, zorg en bezorgdheid heeft hij in dienst gesteld van vrouw en kinderen en van de gemeenschap.

Hij kon onbevangen genieten van het leven. Ook al liet zijn gezondheid vaak te wensen over, hij bleef opgeruimd en deed graag mee om overal gezelligheid te brengen.

Waar nodig en mogelijk stond hij klaar om te helpen, niet zomaar, doch met blijmoedige overtuiging.

Groot liefhebber van de natuur en van muziek vond hij zijn rust en ontspanning in wandelingen en fietstochten, in zang en muziek.

Het verblijf in het ziekenhuis heeft hij met grote moed aanvaard, veel pijn zo rustig mogelijk en vol vertrouwen op genezing verdragen. Hij had nog zoveel plannen voor de toekomst, die wreed werden afgebroken.

Nu wij staan voor het onherroepelijke afscheid van deze geliefde man en vader blijft ons de hoop dat hij leeft bij God tot wiens eer hij zoveel jaren in de kerk heeft gezongen, die hij heeft gediend in gelovige trouw aan zijn plichten.

Lieve vrouw, de dood heeft ons gescheiden, maar de liefde blijft over de dood heen. Dank je voor alles wat je voor mij gedaan hebt en geweest bent.

Lieve kinderen, wees goed voor moeder en voor elkaar.

Tot weerziens in de hemel.

Voor de vele blijken van belangstelling, ondervonden tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve man en onze onvergetelijke vader, zeggen wij u onze oprechte dank.

A.Th. Engelbertink - Boerrigter
en kinderen.